

24 Απριλίου, 1991

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 635/90).

Διοικητική Πράξη — Τεκμήριο νομιμότητας — Βάρος απόδειξης ακυρότητας φέρει το πρόσωπο που προσβάλλει την πράξη — Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει παρά μόνο αν αποδειχθεί ότι η απόφαση δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις.

5 *Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Ουσιώδη στοιχεία — Η νομιμότητα και το εύλογο διοικητικής απόφασης κρίνονται με βάση τα στοιχεία που είναι ενόπιον της διοίκησης στον χρόνο που λαμβάνεται η προσβαλλόμενη απόφαση — Στοιχεία που δίδονται αργότερα μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο ως αποδειχτικά μέσα για τους λόγους ακυρότητας που προβάλλονται.*

10 Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε από τον αιτητή η απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων με την οποία του επιβλήθηκε φόρος κεφαλαιουχικών κερδών σε σχέση με πώληση κτήματός του. Ο Διευθυντής αποδέχτηκε το ποσό πωλήσεως που δηλώθηκε αλλά διαφώνησε με το ποσό που δηλώθηκε σαν αγοραία αξία κατά την 27.6.78. Ο αιτητής παρόλο που υπέβαλε ένσταση δεν παρουσίασε κανένα στοιχείο είτε προς υποστήριξη της άποψής του είτε προς αντίκρουση της έκθεσης του εκτιμητή. Μόνο μετά την καταχώρηση της παρούσας προσφυγής και στο στάδιο των γραπτών αγορεύσεων υπέβαλε έκθεση δικού του εκτιμητή.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20 (1) Η διοικητική πράξη τεκμαίρεται νόμιμη, εκτός αν αποδειχθεί το αντίθετο, και το βάρος της απόδειξης βρίσκεται στο πρό-

σωπο που την προσβάλλει. Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει παρά μόνο αν αποδειχθεί ότι υπό τις περιστάσεις η απόφαση δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή.

Στην παρούσα υπόθεση βάσει των στοιχείων που είχε ο Διευθυντής ενώπιόν του καθώς και της έλλειψης στοιχείων από τον αιτητή, η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή.

5

(2) Όσον αφορά στην έκθεση εκτιμητή που παρουσίασε ο αιτητής με την γραπτή του αγόρευση, σύμφωνα με τη νομολογία η έκθεση αυτή δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη γιατί το εύλογο της απόφασης κρίνεται με βάση τα στοιχεία τα οποία ήταν ενώπιον της Διοίκησης κατά το χρόνο που λαμβάνεται η προσβαλλόμενη απόφαση. Η χρήση της έκθεσης περιορίζεται μόνο ως αποδεικτικό μέσο για τους λόγους ακυρότητας που προβάλλονται.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

15

Georgiades v. The Republic (1980) 3 C.L.R. 525.

Makrides v. The Republic (1967) 3 C.L.R. 147.

Papayiotou v. The Republic (1984) 3 C.L.R. 857.

Καμηλάρης ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 725.

Λοΐζου ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 630/89, ημερ. 29.9.90).

20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων με την οποία επιβλήθηκε στον αιτητή φόρος κεφαλαιουχικών κερδών.

Π. Μιχαήλ, για τον αιτητή.

25

Λ. Δημητριάδου (Δνίς), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Χατζητσαγγάρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

30

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων ημερ. 15.6.1990 με την οποία

του επιβλήθηκε φόρος κεφαλαιουχικών κερδών.

5 Ο φόρος αυτός που ανέρχεται σε £3,740.- επιβλήθηκε σε σχέση με την πώληση κτήματος του αιτητή στο Μαρώνι αρ. εγγραφής 15230, Φύλλο/Σχέδιο LV/31, τεμ. 142, έκτασης περίπου 7 σκαλών. Το κτήμα πωλήθηκε στις 2.11.1985 και μεταβιβάστηκε στις 19.2.86. Σαν τίμημα πώλησής του δηλώθηκε το ποσό των £35,000.-.

10 Ο Διευθυντής επιβάλλοντας την φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών αποδέχθηκε το ποσό πώλησεως αλλά διαφοροποίησε το ποσό που δηλώθηκε σαν αγοραία αξία κατά την 27.6.78 σε £14,000.- αντί £34,000.-.

15 Στις 18.11.1988, ο αιτητής υπόβαλε ένσταση στη φορολογία αυτή ισχυριζόμενος ότι η αγοραία αξία του κτήματος ήταν μεταλύττερη από εκείνη που καθόρισε ο Διευθυντής και ότι ποσό £1,000.- που πληρώθηκε σαν προμήθεια μεσίτη έπρεπε να αφαιρεθεί από το κέρδος. Ο αιτητής παρά το ότι του εξητήθη να υποβάλει αποδεικτικά στοιχεία σε υποστήριξη του ισχυρισμού που υπόβαλε στη συνέχεια, ότι η αγοραία αξία του κτήματός του ήταν 20 £20,000.-, απάντησε ότι δεν είχε πρόθεση να παρουσιάσει οτιδήποτε λόγω ελλείψεως συγκριτικών πωλήσεων. Σαν αποτέλεσμα καμιά εκτίμηση ή αποδεικτικό στοιχείο παρουσιάστηκε από τον αιτητή.

25 Ο Διευθυντής με βάση την έκθεση του εκτιμητή του κ. Ματέα που έγινε με βάση τη συγκριτική μέθοδο, υπολόγισε την αγοραία αξία του κτήματος στις 27.6.78 σε £10,300.- και επέβαλε το ποσό των £3,740.- σαν προκύπτοντα φόρο αφαιρώντας το ποσό των £1,000.- για μεσιτικά.

30 Μαζί με τη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος του αιτητή υπόβαλε και έκθεση δικού του εκτιμητή αναφορικά με την αγοραία αξία του κτήματος ημερ. 25.7.1990.

Είναι γνωστή νομική αρχή που πηγάζει από τη νομολογία ότι η διοικητική πράξη τεκμαίρεται νόμιμη εκτός αν

αποδειχθεί το αντίθετο, και το βάρος της απόδειξης βρίσκεται στο πρόσωπο που την προσβάλλει. Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει παρά μόνο αν αποδειχθεί ότι η απόφαση δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις. *Lilian Georghiades v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 525 στις σελίδες 544-548 που επιβεβαιώθηκε κατ' έφεση και *Rallis Makrides v. The Republic* (1967) 3 C.L.R. 147 στη σελίδα 153. 5

Ειδικά στην υπόθεση *Georghiades* (ανωτέρω) ελέχθησαν στη σελίδα 668 τα εξής: 10

"...The Supreme Court has no jurisdiction to go into the merits of the taxation and substitute, were necessary its own decision. The power of the Supreme Court is limited, as indicated, to the scrutiny of the legality of the action, and to ascertain whether the administration has exceeded the outer limits of its powers." 15

Επίσης στην υπόθεση *Alecos Panayiotou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 857 το Δικαστήριο δέχθηκε τα εξής στη σελίδα 858:

"This Court will not interfere with the subjudice decision of the Income Tax Authorities when it comes to the conclusion that such a decision was reasonably and properly open to them on the basis of the corrected facts and in the light of the correct application of the relevant legislation and principles of law." 20 25

The burden of proof to satisfy the Court that it should interfere with such a decision lies always on the applicant."

Αναφέρομαι επίσης στην πρόσφατη απόφαση του Δικαστή κ. Πική στην υπόθεση αρ. 496/90 *Καμηλάρης ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 725. 30

"Η αναθεωρητική δικαιοδοσία, όπως έχει επανειλημμένα τονισθεί, έχει το ίδιο αντικείμενο σε σχέση με

κάθε μορφή διοικητικής απόφασης· τον έλεγχο της νομικότητας της πράξης και όχι την ορθότητα της ουσιαστικής κρίσης του αρμόδιου διοικητικού οργάνου. Το αντικείμενο της αναθεώρησης δεν είναι η διαπίστωση της ορθότητας των εκατέρωθεν εκτιμήσεων αλλά η επάρκεια της έρευνας των καθ' ων η αίτηση και το εύλογο της επίδικης απόφασης μέσα στο πλαίσιο των εξουσιών του Διευθυντή."

Με βάση τα στοιχεία που ο Διευθυντής είχε ενώπιόν του κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης και ιδιαίτερα την έκθεση του κ. Ματέα, και την έλλειψη οποιασδήποτε παρουσίασης στοιχείων από τον αιτητή καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η απόφαση του Διευθυντή ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις.

Ο δικηγόρος του αιτητή κάλεσε το Δικαστήριο να λάβει υπόψη του την έκθεση του κ. Πιερίδη, που δεν ήταν ενώπιον του Διευθυντή κατά το χρόνο της επιβολής της φορολογίας. Είναι φανερόν από τη νομολογία ότι η έκθεση αυτή δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη γιατί το εύλογο της απόφασης κρίνεται με βάση τα στοιχεία τα οποία ήσαν ενώπιον του Διευθυντή. Αναφέρομαι σχετικά στην υπόθεση *Καμπλάρη ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω) και στην απόφαση του Δικαστή κ. Στυλιανίδη στην υπόθεση αρ. 630/89 *Αργυρούλλα Λοΐζου ν. Δημοκρατίας*, που δόθηκε στις 29.9.1990, όπου στη σελίδα 8 αναφέρονται τα ακόλουθα:

"Έχει νομολογηθεί ότι η νομικότητα και το εύλογο διοικητικής απόφασης κρίνονται με βάση τα στοιχεία ενώπιον της διοίκησης στο χρόνο που λαμβάνεται η προσαβλλόμενη απόφαση. (Βλ. *Xiros v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 971· *Andreas Charalambous v. The Republic of Cyprus*, Υπόθεση Αρ. 111/86 (Απόφαση δόθηκε στις 5 Ιουνίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα).

Η χρήση της έκθεσης εκτιμητή, που υποβάλλεται για πρώτη φορά στο Δικαστήριο, περιορίζεται ως αποδεικτικό μέσο για τους λόγους αυερότητας που προβάλλονται - για να διακριφωθεί αν υπάρχει έλλειψη δέουσας

έρευνας, πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο, ή κατάχρηση εξουσίας. Δεν είναι επιτρεπτό να γίνει οποιαδήποτε άλλη χρήση της έκθεσης η οποία δεν ήταν ενώπιον της διοίκησης στον ουσιαώδη χρόνο."

Όπως έχω ήδη αποφανθεί η απόφαση του Διευθυντή ήταν εύλογα επιτρεπτή και ο αιτητής απότυχε να αποδείξει οποιαδήποτε παρανομία στη λήψη της.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται άνευ εξόδων.